

Bruksela, 4 czerwca 2018 r.
(OR. en)

9671/18

COPEN 180
CATS 39
EUROJUST 63
EJN 22

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	4 czerwca 2018 r.
Do:	Delegacje

Nr poprz. dok.:	9005/18
-----------------	---------

Dotyczy:	Konkluzje Rady dotyczące sprawozdania rocznego Eurojustu za rok 2017 – Konkluzje Rady (4 czerwca 2018 r.)
----------	--

Delegacje otrzymują w załączeniu konkluzje Rady dotyczące sprawozdania rocznego Eurojustu za rok 2017, przyjęte przez Radę na jej 3622. posiedzeniu, które odbyło się 4 czerwca 2018 r.

**KONKLUZJE RADY DOTYCZĄCE SPRAWOZDANIA ROCZNEGO EUROJUSTU
ZA ROK 2017****RADA PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCE KONKLUZJE:**

1. Rada z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie roczne Eurojustu za rok 2017 i ogólne postępy poczynione przez Eurojust w wypełnianiu jego misji jako kluczowego podmiotu w procesie ułatwiania i wzmacniania koordynacji i współpracy sądowej między organami krajowymi w zakresie prowadzenia postępowań przygotowawczych w sprawie najpoważniejszych form przestępczości transgranicznej, w tym terroryzmu, i ścigania takiej przestępczości.
2. Zachęca się Eurojust, by nadal rozwijał i konsolidował partnerstwa ze wszystkimi odpowiednimi interesariuszami, wykorzystując podejście wielopodmiotowe, w celu przyczyniania się do dalszego rozwoju europejskiej przestrzeni sprawiedliwości i bezpieczeństwa, w której zagwarantowane są prawa obywateli i ich bezpieczeństwo.
3. W celu wzmocnienia reakcji wymiaru sprawiedliwości na zmieniające się zagrożenia dla bezpieczeństwa i wyzwania mające wpływ na bezpieczeństwo Unii Europejskiej zachęca się Eurojust, by nadal rozwijał swoje struktury i metody pracy, a także swoje strategiczne i operacyjne cele i działania, jak określono poniżej.
4. Uznając, że głównym elementem działalności Eurojustu jest i powinno być wsparcie udzielane w poszczególnych przypadkach związanych z międzynarodową współpracą wymiarów sprawiedliwości, w kontekście przydziału środków budżetowych należy zapewnić Eurojustowi odpowiednie środki finansowe i zasoby ludzkie umożliwiające mu prawidłowe funkcjonowanie oraz rozwijanie wszystkich wymienionych poniżej działań strategicznych i operacyjnych.

I. STRUKTURA I METODY PRACY EUROJUSTU

W tym kontekście Eurojust powinien:

5. nadal ułatwiać i propagować częstsze korzystanie ze spotkań koordynacyjnych i centrów koordynacyjnych, robiąc użytek ze wzmocnionych technicznych i logistycznych zdolności oferowanych w nowej siedzibie Eurojustu, gdyż są to bardzo skuteczne narzędzia w przypadku prowadzenia zakrojonych na szeroką skalę wielostronnych skoordynowanych wspólnych działań, pozwalające szybko przewyżać prawne i praktyczne trudności napotymane przez właściwe organy krajowe w ramach międzynarodowej współpracy wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych;
6. ułatwiać i propagować skuteczne i częste korzystanie z innych instrumentów w zakresie współpracy wymiarów sprawiedliwości i wzajemnego uznawania, takich jak europejski nakaz dochodzeniowy (END), który ma na celu ułatwienie wykonywania czynności w ramach postępowania przygotowawczego wymagających zgromadzenia dowodów w sprawach transgranicznych, oraz wspierać władze krajowe w sprawnym i szybkim wykonywaniu END;
7. nadal propagować, ułatwiać, inicjować i finansować korzystanie ze wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych (JIT) w oparciu o wyjątkowe doświadczenie i wiedzę fachową oraz zasoby dostępne za pośrednictwem sekretariatu sieci JIT działającego przy Eurojuście oraz z myślą o podtrzymaniu zwiększonego zaangażowania państw trzecich w zespoły JIT;
8. wykorzystać ustalenia przeprowadzonej na wysokim szczeblu analizy technicznej i funkcjonalnej dotyczącej istniejących funkcji systemu zarządzania sprawami (CMS) i ewentualnych ulepszeń, a także wyniki wzmocnionej oceny jakości danych, oraz nadal usprawniać wymianę informacji z państwami członkowskimi oraz między nimi;

9. zwiększać swoje zdolności w zakresie utrzymywania praktycznej i prawnej wiedzy uzyskiwanej dzięki prowadzonym przez Eurojust sprawom w celu dalszego rozwijania swojej roli doradczej i nadal dostarczać opinie i innych produkty w dziedzinie współpracy wymiarów sprawiedliwości do wykorzystania przez praktyków, takie jak liczne sprawozdania z prowadzonych spraw, wytyczne, noty i inne odpowiednie, niedawno opublikowane dokumenty;
10. częściej wykorzystywać wspólne zalecenia, które mają być przedkładane przez poszczególnych zaangażowanych przedstawicieli krajowych – w ramach prowadzonej przez Eurojust sprawy – ich odpowiednim właściwym organom krajowym, co się tyczy działań wymienionych w art. 6 decyzji Rady ustanawiającej Eurojust;
11. nadal prowadzić sekretariaty: sieci punktów kontaktowych ds. ścigania ludobójstwa, sieci JIT i Europejskiej Sieci Sądowej oraz wspierać ich działalność i posiedzenia;
12. nadal ściśle współpracować oraz pogłębiać współpracę i synergie z odpowiednimi instytucjami i interesariuszami, zwłaszcza z:
 - Fronteksem, uwzględniając jego nowe ramy prawne;
 - Europolem, z myślą o ściślejszych stosunkach operacyjnych oraz lepszej wymianie informacji, zwłaszcza za pośrednictwem należących do Eurojustu oddelegowanych ekspertów krajowych ds. cyberprzestępczości pracujących w prowadzonym przez Europol Europejskim Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością (EC3) oraz za pośrednictwem nowo mianowanego przedstawiciela Eurojustu w Europejskim Centrum ds. Zwalczania Terroryzmu (ECTC) prowadzonym przez Europol;
13. nadal rozwijać zewnętrzne stosunki Eurojustu, opierając się na pozytywnych osiągnięciach z 2017 r.: odnotowano wzrost liczby spraw zarejestrowanych przez oddelegowanych z państw trzecich prokuratorów łącznikowych przy Eurojuście, z Czarnogóry oddelegowano nowego prokuratora łącznikowego, weszły w życie umowy o współpracy z Ukrainą i Czarnogórą oraz rozszerzono sieć sądowych punktów kontaktowych Eurojustu w państwach trzecich;

14. wdrożyć protokół ustaleń zawarty niedawno między Eurojustem i Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ) z myślą o dalszym wzmocnieniu współpracy i koordynacji oraz zwiększeniu wzajemnej wymiany informacji strategicznych zwłaszcza w odniesieniu do wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych, walki z terroryzmem, cyberprzestępczości, przemytu migrantów i handlu ludźmi;
15. nadal propagować wartość dodaną jego działań, o której świadczy ciągły wzrost ogólnej liczby spraw prowadzonych przez Eurojust, skupiając się głównie na skomplikowanych sprawach dotyczących kilku państw członkowskich, a także państw trzecich oraz organizując kampanie informacyjne mające na celu dalsze zwiększenie wiedzy praktyków i korzystanie przez nich z usług Eurojustu;
16. nadal przyczyniać się do działań niezbędnych do wdrożenia cyklu polityki unijnej, zwłaszcza wieloletnich planów strategicznych i planów działań operacyjnych, a także bardziej aktywnie wносить wkład w prace Stałego Komitetu Współpracy Operacyjnej w zakresie Bezpieczeństwa Wewnętrznego (COSI);
17. kontynuować wysiłki na rzecz usprawnienia swoich wewnętrznych struktur i praktyk operacyjnych, opierając się na pozytywnych wynikach niedawnej reorganizacji struktury i procesów Eurojustu, w oczekiwaniu na strukturalne zmiany swojego systemu zarządzania przewidziane w projekcie rozporządzenia w sprawie Eurojustu, który jest obecnie na zaawansowanym etapie negocjacji, oraz przygotować przyszłą ścisłą współpracę Eurojustu z Prokuraturą Europejską (EPPO), która to współpraca zostanie uregulowana w formie uzgodnień roboczych.

II. STRATEGICZNIE I OPERACYJNE CELE I DZIAŁANIA EUROJUSTU

18. W powyższym kontekście Eurojust usprawnia swoje strategiczne i operacyjne cele i działania i powinien nadal dostosowywać je do priorytetów określonych w:
- Europejskiej agendzie bezpieczeństwa;
 - odnowionej strategii bezpieczeństwa wewnętrznego Unii Europejskiej na lata 2015–2020;
 - Europejskim programie w zakresie migracji;
 - priorytetach Rady w zakresie zwalczania poważnej i zorganizowanej przestępczości na lata 2018–2021 w ramach cyklu polityki unijnej.
19. Eurojust przeprowadził szereg działań w wymienionych poniżej obszarach dotyczących przestępczości i powinien nadal zajmować się nimi w sposób priorytetowy, wspierając współpracę operacyjną. Te dziedziny to:
- a) Terroryzm. Eurojust powinien zwłaszcza:
- propagować skuteczniejszą i efektywniejszą współpracę między organami wymiaru sprawiedliwości państw członkowskich w transgranicznych sprawach dotyczących terroryzmu, szczególnie poprzez wspieranie rozszerzonej i terminowej wymiany informacji i dzielenia się najlepszymi praktykami;
 - wykorzystywać w przedmiotowym kontekście, z myślą o odpowiednim i skoordynowanym reagowaniu, wszystkie dostępne narzędzia, takie jak zespoły JIT, w większej liczbie spraw dotyczących terroryzmu oraz Monitor dotyczący wyroków w sprawach o terroryzm, który dostarcza praktykom oglądu i analiz w zakresie spraw związanych z terroryzmem;

- w dalszym ciągu koncentrować swoje działania strategiczne na rozwoju reakcji wymiaru sprawiedliwości na kwestie związane z terroryzmem i analizowaniu tych kwestii, tak jak ostatnio w piątym sprawozdaniu Eurojustu pt. „Zagraniczni bojownicy: poglądy Eurojustu na temat tego zjawiska i reakcja wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych”, które obejmuje również kwestię radykalizacji;
 - nadal monitorować i analizować rozwój sytuacji i tendencje w zakresie ram prawnych i orzecznictwa państw członkowskich, w tym odnośnie do rozwiązań alternatywnych wobec pozbawienia wolności, z myślą o dostosowaniu reakcji wymiaru sprawiedliwości do zmieniających się wyzwań w tej dziedzinie.
- b) Handel ludźmi. Eurojust powinien zwłaszcza:
- nadal udzielać pomocy właściwym organom państw członkowskich w zakresie prowadzenia postępowań przygotowawczych i ścigania w zwiększonej liczbie transgranicznych spraw dotyczących handlu ludźmi, koncentrując się zwłaszcza na wyzwaniach zidentyfikowanych w sprawozdaniu z oceny końcowej Planu działania Eurojustu na rzecz zwalczania handlu ludźmi na lata 2012–2016;
 - propagować większe wykorzystywanie zespołów JIT w sprawach dotyczących handlu ludźmi;
 - prowadzić działania strategiczne we współpracy z odpowiednimi interesariuszami, takimi jak koordynator UE ds. zwalczania handlu ludźmi i Biuro Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC), w celu zwiększenia skuteczności współpracy międzynarodowej w tej dziedzinie.
- c) Przemysł migrantów. Eurojust powinien zwłaszcza:
- nadal wspierać państwa członkowskie w walce z tym rosnącym zjawiskiem przestępczym, a zwłaszcza ich zdolności w zakresie rozbijania i ścigania zorganizowanych grup przestępczych;

- zapewniać przekazywanie spraw organom wymiaru sprawiedliwości i koordynację na szczeblu UE w tej dziedzinie;
- wspierać właściwe organy wymiaru sprawiedliwości w hotspotach za pośrednictwem ich biur krajowych;
- wzmacniać współpracę operacyjną z Europolem poprzez wspólne działania z funkcjonującym w ramach Europolu projektem analitycznym „Przemyt migrantów” (Analysis Project Migrant Smuggling), a także badać możliwości dalszego rozwoju bliskich stosunków operacyjnych z działającym przy Europolu Europejskim Centrum Zwalczenia Przemytu Migrantów;
- prowadzić działania strategiczne we współpracy z odpowiednimi interesariuszami, takimi jak siły morskie Unii Europejskiej na Morzu Śródziemnym (EUNAVFOR MED) oraz misje i operacje prowadzone w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO), w celu zwiększenia skuteczności współpracy międzynarodowej w przedmiotowej dziedzinie;
- nadal przeprowadzać analizy poszczególnych spraw i rozwijać narzędzia dla praktyków do celów zajmowania się sprawami dotyczącymi przemytu migrantów.

d) Cyberprzestępczość. Eurojust powinien zwłaszcza:

- nadal wspierać krajowe organy wymiaru sprawiedliwości, z myślą o zapewnieniu skuteczności prowadzenia postępowań przygotowawczych i ścigania w zakresie przestępstw związanych z cyberprzestrzenią oraz przestępstw dokonanych z wykorzystaniem cyberprzestrzeni;
- propagować wykorzystywanie zespołów JIT w sprawach dotyczących cyberprzestępczości;
- propagować wykorzystywanie Monitora sądowego o cyberprzestępczości, który wspomaga praktyków w sprawach dotyczących cyberprzestępczości oraz związanych z nimi wyzwaniach;

- uczestniczyć w działalności europejskiej sieci sądowej ds. cyberprzestępczości i aktywnie ją wspierać, w tym poprzez finansowanie, goszczenie i organizowanie w swojej siedzibie, dwa razy w roku, jej posiedzeń plenarnych;
 - nadal zajmować się prawnymi i praktycznymi zagadnieniami w dziedzinie cyberprzestępczości, śledzić rozwój sytuacji w zakresie tych zagadnień i doradzać w tych kwestiach, szczególnie co się tyczy szyfrowania danych, zatrzymywania danych, postępowań przygotowawczych dotyczących ukrytej sieci oraz dowodów elektronicznych – z myślą o usprawnieniu działania wymiaru sprawiedliwości w sprawach karnych w cyberprzestrzeni.
-